

YMPÄRISTÖVALIOKUNNAN MIETINTÖ 6/2002 vp

Hallituksen esitys laiksi ympäristönsuojelulain muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 17 päivänä huhtikuuta 2002 lähettänyt ympäristövaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laiksi ympäristönsuojelulain muuttamisesta (HE 51/2002 vp).

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- hallitussihteeri Mika Seppälä, ympäristöministeriö
- johtaja Aino Turpeinen, Länsi-Suomen ympäristölupavirasto
- ympäristöasiantuntija Vesa Valpasvuo, Suomen Kuntaliitto
- johtaja Markku Tornberg, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
- osastopäällikkö Jukka Luokkamäki, Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto TT.

HALLITUKSEN ESITYS

Hallituksen esitys

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi ympäristönsuojelulakia, jotta se vastaisi sanamuodoltaan voimassa olevaa lakia tarkemmin ympäristön pilaantumisen vähentämisen yhtenäistämistä koskevaa Euroopan yhteisön neuvoston direktiiviä. Ympäristönsuojelulakiin lisättäisiin pääs-

töraja-arvon määritelmä ja päästöraja-arvon käyttöä koskevat säännökset. Parhaan käyttökelpoisen tekniikan käyttöä, tarkkailumääräyksiä ja luvan voimassaoloa koskevia säännöksiä täsmennettäisiin.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2002.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Hallituksen esityksessä mainituista syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta puoltaa ympäristönsuojelulain muutosehdotuksia. Kysymys on tarkistuksista, joilla ympäristönsuojelulaki saatetaan paremmin vastaamaan ympäristön pilaantumisen vähentämisen yhtenäis-

tämistä koskevaa Euroopan yhteisön neuvoston direktiiviä (IPPC-direktiivi).

Puoltaessaan lakiehdotuksen hyväksymistä valiokunta kiinnittää huomiota seuraaviin seikoihin.

Ympäristönsuojelulain 43 § koskee lupamääräyksiä pilaantumisen ehkäisemiseksi. Pykälän

3 momentin mukaan päästöjen ehkäisemistä ja rajoittamista koskevien lupamääräysten tulee perustua parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan. Vaatimusta parhaan käyttökelpoisen tekniikan käyttämisestä ehdotetaan IPPC-direktiivin perusteella täsmennettäväksi uudella säännöksellä, jonka mukaan lupamääräyksissä ei kuitenkaan saa velvoittaa käyttämään vain tiettyä määrättyä tekniikkaa.

Kun kiello tietyn ennalta määritellyn tekniikan käyttöön velvoittamisesta on kirjoitettu erilliseksi säännökseksi, nousi valiokunnassa esiin kysymys, voidaanko uuden säännöksen tulkita rajoittavan teknisen määräyksen antamista myös muulloin kuin annettaessa raja-arvoa taikka päästöjen ehkäisyä tai rajoittamista koskevia määräyksiä parhaan käyttökelpoisen tekniikan perusteella.

Valiokunta toteaa, että uudessa säännöksessä viitataan sanalla "kuitenkaan" edellä olevaan virkkeeseen, joten tulkintaepäselvyyttä ei pitäisi syntyä. Uusi säännös tarkoittaa vain päästöraja-arvoa sekä päästöjen ehkäisemistä ja rajoittamista koskevien teknisten määräysten antamista parhaan käyttökelpoisen tekniikan perusteella.

Pilaantumisen ehkäisemistä koskevien lupamääräysten osalta valiokunta korostaa vielä 3 momentin viimeistä säännöstä, jonka mukaan "on tarpeen mukaan otettava huomioon energiankäytön tehokkuus sekä varautuminen onnettomuuksien ehkäisemiseen ja niiden seurausten rajoittamiseen".

Valiokunnan huomiota on kiinnitetty myös lain 46 §:ään IPPC-direktiivin perusteella tehtävien tarkistusten tulkintaan silloin, kun kysymyksessä on toiminnan vaikutusten tarkkailu. Saadun selvityksen mukaan vaikutustarkkailujen ratkaiseminen ympäristölupaa myönnettäessä ei ole aina mahdollista eikä tarkoituksenmukaista. Näin on erityisesti silloin, kun tarkkailu tapahtuu ns. yhteistarkkailuna, johon usein sisältyy eri viranomaisien ratkaisemia lupia ja jossa viranomaiset ja toiminnanharjoittaja yhteistoiminnassa valmistelevat tarkkailusuunnitelman. Yhteistarkkailujärjestelmä on osoittautunut tähän astisessa käytännössä toimivaksi järjestelmäksi. Tästä syystä valiokunta korostaa, että 46 §:ään tehtävät tarkistukset eivät saa johtaa tulkintaan, joka estää yhteistarkkailumenettelyn säilymisen jatkossakin.

Lopuksi valiokunta kiinnittää vielä huomiota ympäristölupaviranomaisien voimavarojen riittävyyteen. On tärkeää, että uuden ympäristönsuojelulainsäädännön toimivuus ei vaarannu liian niukkoihin viranomaisresursseihin.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella ympäristövaliokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana.

Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2002

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Pentti Tiusanen /vas	Jari Leppä /kesk
vpj.	Tytti Isohookana-Asunmaa /kesk	Hanna Markkula-Kivisilta /kok
jäs.	Rakel Hiltunen /sd	Rauha-Maria Mertjärvi /vihr
	Anne Holmlund /kok	Säde Tahvanainen /sd
	Marjukka Karttunen /kok	Hannu Takkula /kesk
	Tarja Kautto /sd	Pia Viitanen /sd.
	Kari Kärkkäinen /kd	

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Salme Kandolin.